

Fiul lui Ioanu Comanu și Floare Anderco, maramureșeanul Artur Coman s-a născut la Borșa în 15 aprilie 1881. Urmează școala primară la Botiza continuă studiile la Sighetul Marmației și absolvă liceul la Iglo. În anul 1907 termină cursurile Academiei de Silvicultură și Mine din Schelmetz și se angajează la această instituție ca asistent universitar, la catedra de botanică, unde lucrează timp de patru ani,, între 1908-1912, aprofundând studiile de specialitate, ajungând un renumit botanist. Alți doi ani, între 1913-1914, Artur Coman colaborează la elaborarea lucrării de dendrologie alături de L. Fekete și T. Blattny.

În anul 1917, inginerul Artur Coman revine la Sighetul Marmației unde conduce Fabrica de cherestea din localitate. Din 1919 și până în anul 1956 lucrează ca inginer silvic conducând Ocoalele silvice din Sighetul Marmației, Vișeu de Jos și Vișeu de Sus.

Artur Coman s-a numărat printre delegații maramureșeni care au participat la Marea Adunare de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918, când s-a hotărât unirea Transilvaniei cu patria mamă și întregirea României.

Timp îndelungat Artur Coman a cercetat flora Maramureșului aducând însemnate contribuții la cunoașterea acesteia. A adunat peste 20.000 de plante alcătuind un valoros ierbar. În prezent, Herbariul lui Artur Coman se află la Secția de Științele Naturii din cadrul Muzeului Maramureșan din Sighetul Marmației. A descoperit specii noi de plante pentru Maramureș pe care le-a adunat și descris în opera botanică, îmbogățind enumerația florei Maramureșului cu aproape 600 de specii. A propus înființarea unor rezervații științifice pentru cercetarea și protejarea plantelor și animalelor sălbatice.

Artur Coman a fost un colaborator prețios la Revista pădurilor, editată la București între anii 1938-1947, precum și la Buletinul Grădinii Botanice din Cluj și al altor reviste de specialitate. A colaborat la elaborarea monumentalei lucrări „Flora României”, la publicația „Flora României explicată” și a publicat mai multe lucrări.

Printre lucrările publicate de Artur Coman se numără următoarele: **Documente maramureșene**, tipărită la Vișeu de Sus în anul 1937, prin care și-a adus contribuția la cunoașterea istoriei Maramureșului; **Contribuții la cunoașterea florei Muntelui Farcău** - 1939; **Plante cu flori albe în mod excepțional** - 1940; **Contribuții la flora Maramureșului** - 1940; **Câteva plante interesante din Maramureș** - 1938; **Ribes rubrum, o specie nouă pentru flora țării** - 1939; **Date geobotanice despre salicaceele din Maramureș** - 1941; **Enumerarea plantelor vasculare din Maramureșul Românesc** - 1941; **Flora pădurilor din Maramureș** - 1947; **Câteva numiri populare de plante vasculare din Maramureș** - 1942; **Genul Euphrasia în Maramureș** - 1941; **Contribuții la flora regiunii Baia Mare** - 1958; **Flora Maramureșului** - 1971 ș. a.

După ce a slujit silvicultura, a cercetat, a adunat și a descris diferite plante timp de peste șase decenii, Artur Coman se stinge din viață în 6 august 1972 la Sighetul Marmației. Este unul dintre cei mai mari oameni de știință pe care i-a dat Maramureșul. În semn de prețuire și recunoștință maramureșenii și în special sighetenii nu l-au uitat.